

status largiente Domino instauratus est. Quam instauracionem per beati et apostolici confessoris Martialis merita augeri et proveli cupientes, per presentis decreti paginam stabilimus locum ipsum sicut hodie est, et sicut ab episcopo atque canonicis Lemovicensis Ecclesiae noscitur institutum, semper sub disciplina, dispositione et custodia Cluniacensis abbatis persistere, et ut obeunte abbate nullus ibi qualibet subreptionis astutia vel violentia preponatur nisi quem praefatus Cluniacensis abbas illic vel successores ejus secundum Dei timorem elegerint. Quia vero disponente Domino et sancti ejus confessoris dignatione factum est ut per nos ipsos ejus tumulum visitare et loci ipsius ecclesiam in honore sancti Salvatoris consecrare meruerimus, nos pro ejusdem confessoris apostolici devotione et reverentissimi confratris nostri Hugonis abbatis dilectione, pro tuae etiam religionis petitione, et monasterium ipsum et quaecumque ipsius sunt sub tutela apostolicae sedis perpetuo conservanda suscipimus; in quibus haec propriis nominibus duximus exprimenda. In Lemovicensi pago monasterium Sanctae Valeriae, Sancti Valerici, Sanctae Mariae, quae vocatur Subterranea, capellam de Buxo, ecclesias de Valera, videlicet Sancti Sulpitii, Sanctae Mariae, Sancti Martini, ecclesiam Sancti Martialis de Rociaco, Sanctae Mariae de Claravalle, apud Pairac ecclesias Sancti Martini et Sancti Dionysii, item Sancti Dionysii de Murs, Sanctae Mariae de Roera, Sancti Petri de Parazol, Sancti Sylvani de Castel, Sancti Martialis de Rot, Sancti Martialis de Roser, Sancti Petri de Vernol, Sancti Alpiniani de Tarne, Sancti Martialis de Manave, abbatiam Sancti Petri Vosiensis, monasterium Sancti Pardulfi de Arnaco, capellas de Colret et de Monzac, ecclesiam de Sirac, Sanctae Mariae Magdalene de Quadris, Sancti Martialis de Cosei, capellam Sancti Michaelis quae dicitur Anteaana, et castellum vestro monasterio circumsitum cum universis pertinentiis suis, sicut illud religiosus imperator Hlodovicus beato Martiali tradidisse cognoscitur. In Santonensi monasterium Sancti Martialis apud castrum Colesium, Sancti Petri de Monte Andro, Sancti Martini de Saliono, Sancti Salvatoris, quae dicitur Vita aeterna, Sancti Petri de Anesio, ecclesiam de Doaz. In Arvernensi ecclesiam Sancti Martini de Vernojol. In Bituricensi monasterium Sancti Martialis apud Rosiacum, ecclesiam Sancti Leodegarii de Malvera, Sancti Martialis de Duno. In Pictaviensi apud castrum Monmorde ecclesiam Sancti Martini de Monzac, et juxta castellum novum beati Martialis ecclesiam. In Rutenensi ecclesiam de Teucia, Sanctae Mariae de Panesa, Sancti Martialis de Rivo petroso. In Biterrensi ecclesias de Laurene et de Paimolo. In Narbonensi ecclesiam Sancti Cassiani. In Petrogoricensi monasterium Sancti Martialis apud Palnatum. In Engolismensi ecclesiam Sancti Martialis de Multene et de Cantrazac, et capellam in silva Biarga, et aliam in bosco Nigreto, et Sancti Hilarii in castello de Roca. In

A Burdegalensi ecclesias Sancti Petri de Tortirac et de Fornel et de Petrasfeta. In Diensi ecclesias Sanctae Mariae de Sermea et de Soant cum pertinentiis et appendiciis suis. Quaecumque praeterea in presenti vestrum coenobium juste possidet, sive in futuram juste atque canonice poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus et inlibata permaneat.

Decernimus ergo ut nulli omnino hominum liceat idem monasterium temere perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, vel temerariis vexationibus fatigare, sed omnia integra conserventur eorum pro quorum sustentatione et gubernatione concessa sunt usibus omnimodis profutura. Salva Lemovicensis episcopi canonica reverentia, siquidem catholicus fuerit et gratiam et communionem apostolicae sedis habuerit. Alioquin B quoad forte, quod absit, Lemovicensis ecclesia pastorem caruerit, vobis vestrisque successoribus liceat ordinationum sive consecrationum quarumlibet gratia catholicum quem malueritis episcopum adire et ab eo quae sunt opportuna suscipere. Item constituimus ut secundum antiquae consuetudinis modum, absente episcopo, Beati Martialis abbas praecipue cum majoribus canonicis Lemovicensis ecclesiae curam gerat, et episcopalis electio ex ejus potissimum arbitrio disponatur. Presente quoque episcopo, non sine ejusdem abbatis consilio graviora ipsius ecclesiae negotia peragantur. Hoc quoque presenti capitulo subjungimus ne pro communi parochiae interdicto vel excommunicatione monasterium vestrum C interdicto vel excommunicatione subdatur, ut tamen excommunicati illic vel interdicti nequaquam ad divina officia admittantur. Si qua sane ecclesiastica secularisve persona hanc nostrae constitutionis paginam sciens, contra eam temere venire tentaverit, secundo tertiove commonita, si non satisfactione congrua emendaverit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, et a sacratissimo corpore ac sanguine Dei et Domini nostri Redemptoris Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtae ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco justa servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus et hic fructum bonae actionis percipiant et apud districtum iudicem praemia aeternae pacis inveniant. Amen, amen, amen.

Datum Sanctonis per manum Joannis, sanctae Romanae ecclesiae diaconi cardinalis, non Idus Aprilis, indictione iv, anno Dominicae Incarnationis 1097, pontificatus autem domini Urbani secundi papae ix.

CXC.

Urbani II papae epistola ad Raimundum Ausciensem archiepiscopum. — Adversus clericos qui coemeterium S. Orientii violaverunt.

(Anno 1096.)

[Dom Bouquet, *Recueil*, t. XIV, p. 725.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilecto fratri RAIMUNDO, Auxisiensi archiepiscopo, salutem et apostolicam benedictionem.

Cum in Auxisiensi metropoli per Romanam Ecclesiam noviter sis ordinatus, sedis apostolicæ decretis obedire te irrefragabiliter oportet. Mandamus ergo fraternitati tuæ ut de clericis sedis tuæ, qui cœmeterium quod beati papæ Leonis et nostro decreto ecclesiæ Beati Orientii firmatum fuerat, violaverunt, justitiam facere canonica æquitate procures. De cætero et te ipsum et tuæ sedis clericos ita custodias, ut Romanæ Ecclesiæ decreta inconvulsa apud vos, Domino largiente, conserventur et integra.

Data Roma, III Kalendas Maii.

CXCI.

* *Urbanus II monasterii S. Albini Andegavensis possessiones confirmat.*

(Anno 1096.)

[RUINART, *Vita Urbani*, p. 236.]

CXCH.

* *Refert quæ in conventu apud S. Hilarium habito statuta sint occasione controversiarum quæ inter canonicos S. Hilarii et monachos monasterii Novi Pictaviensis in prioratu S. Nicolai degentes exortæ fuerant.*

(Anno 1095.)

[RUINART, *Vita Urbani*, p. 255.]

CXCL.

Urbani II papæ epistola ad Ansculphum Angeriacensem abbatem. — Buriacensem ei ecclesiam, dono episcopi Belvacensis acquisitam, et astipulatione regis Francorum munitam confirmat.

(Anno 1096.)

[DOM BOUQUET, *Recueil*, t. XIV, p. 724.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis ANSCULPHO, Angeriacensi abbati, et ejus fratribus, salutem et apostolicam benedictionem.

Quia disponente Domino locum vestrum per nosmetipsos visitare meruimus, dignum duximus quieti vestre auctoritatis nostræ litteris providere. Omnia igitur quæ impræsentiarum juste possidere videmini, firma vobis et integra perpetuo manere sancimus. In quibus vobis nominatim Buriacensem (44) ecclesiam confirmamus, ut sicut reverendæ memoriæ Wido Belvacensis episcopus vestro eam monasterio contulit, consentientibus videlicet Belvacensis Ecclesiæ canonicis, et sicut eandem donationem Francorum rex sua astipulatione firmavit, sic eam, ex nostræ auctoritatis robore sine personæ alicujus inquietudine possidere in perpetuum debeatis, salva nimirum Belvacensis episcopi canonica reverentia.

CXCV.

* *Urbanus II monasterio Cluniacensi cellam S. Michaelis de Monte Alto asserit.*

(Anno 1096.)

[RUINART, *Vita Urbani*, p. 258.]

(44) Buriacensis ecclesia (*Bury-sur-le-Terrain*), anno 1084, vi Kal. Martii, adeoque anno 1085, concessa fuit Angeliacensibus monachis in Santo-

CXCV.

* *Urbanus II Ecclesiæ Pampilonensis privilegia, petente Petro de Roda episcopo, confirmat.*

(Anno 1096.)

[RUINART, *Vita Urbani*, p. 260.]

CXCVI.

Bulla confirmationis privilegiorum monasterii Moysi-

siacensis.

(Anno 1096.)

[BALUZ., *Miscell.* II, 179.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis fratribus et coepiscopis ISARNO Tolosano, SIMON Agemensi, GERALDO Caturcensi, RAYMUNDO Lectorensi, salutem et apostolicam benedictionem.

Fraternitatem vestram non ignorare credimus quod Moysiense monasterium magnæ quondam religionis et magnæ famæ magnæque fuerit excellentiæ. Postmodum vero cum illic habitantium negligentia religionis gloria decrevisset, substantiarumque copia diminuta et pene ad nihilum redacta est. Gratias autem Deo, qui nostris temporibus per Cluniacensium abbatum industriam religionem in eo loco abolitam reparare dignatus est. Oportet ergo et vestram fraternitatem pro beatorum Petri et Pauli devotione, quorum nomini locus ipse dicatus est, operam dare quatenus antiquarum possessionum substantias recipere et quas in presenti tenent retinere firmiter, ad usus servorum ibidem manentium mereatur. Proinde monasteria vel abbatias quas

nunc usque tenuerunt vel tenent confirmamus ecclesiæ Moysiensi apostolica auctoritate, ut possideant et teneant sub dominio Cluniacensis abbatis, scilicet in episcopatu Tolosano abbatiam Lezatensem, in Agennensi abbatiam Sancti Gervasii Exiensis, in Elenensi Sanctæ Mariæ Arulensis, in Gerundensi Sancti Petri Campirotundi. Sed in hac constituimus et mandamus ut non ibi amplius abbas ordinetur, sed a Moysiensi abbate ibi prior preponatur. Prioratum etiam Sanctæ Mariæ Tolosæ, Sancti Petri de Coquinis, et Sancti Genii Lectorensis, et Durivollis et Villenovæ in Ruthenensi pago, et conquetas cum appendiciis suis, et omnia quæ nunc in presenti tenent, ut in æternum possideant in pace volumus et mandamus; et hoc ex beatorum apostolorum Petri et Pauli auctoritate et nostra adjicientes ut in abbatibus supra enumeratis sine Moysiensis abbatis consilio et voluntate abbas nullatenus eligatur vel ab aliquo ordinetur. Quod si contigerit ausu temerario ab aliquo fieri, et electus et eligentes, ordinatus et ordinator, excommunicentur et a suis ordinibus ex beati Petri auctoritate sub anathematis interminatione deponantur. Conqueruntur etiam ipsi fratres Moysienses plurimas sui juris ecclesias a laicis hominibus occupari, in Tolosano quidem episcopatu ecclesiam Sancti Martini de Melzago-

nibus; ejus concessionis, necnon confirmationis regis Francorum meminit Mabillonius t. V *Annal. Benedict.*, p. 144.